

Publicerad 2013-01-31 22:29 av Osannolika

Det lyckliga livet i radhus

Ni gav varandra så förbannat många löften.

Om ett liv i kärlek i evighet.

Om barn och hus och lycka.

Hur det inte skulle bli bråk.

Och om det blev bråk skulle ni kompromissa.

Det skulle vara enkelt.

Att göra det.

För ni älskade ju varandra så förbannat mycket.

Och ni lovade varandra

Evig trohet och evig lust.

Inte känna åtrå till någonting.

Inget begär efter någon.

För allt ni behövde var varandra.

Och ni klamrade er fast vid era löften.

Och skulden med alla dessa löften.

När åtrån kom.

Den kom ju.

Den kommer alltid när den är som mest förbjuden.

Tassar in i erat hus när ni tror att ni låst dörren.

Och vi ger inga löften.

Bara våra nu.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Osannolika med Poeter.se id #32995 innehar upphovsrätten